

ترا پرستش می‌کنم و از تو یاری می‌جویم

پانزدهم شهریور روز (بنیاد) خجسته باد

هم‌میهنان!

آموزه‌های "ملت‌گرایی ایرانی" ره‌آورد عده‌ای از غرب به ایران نیست؛ بلکه به گونه‌ای طبیعی و همراه با نیازهای تاریخی این ملت، راه‌کارهای شخصی ارائه داده است که نمونه‌های روشن آن را در فداکاری‌های آگاهانه فرزندان این مرز و بوم می‌توان دریافت که به روان پاک تمامی مدافعان استقلال میهن آن جاوید نامان درود باد.

زنان و مردان شرافتمند!

مردمانی که در سرزمینی از «سند» و «پامیر» تا «میانرودان» و از «قفقاز» تا «بحرین»، هزاران سال زیسته‌اند و تاریخ، فرهنگ، تمدن، سرنوشت و خواسته‌های مشترک دارند، **ایرانی** نام گرفته‌اند و این سرزمین «ایران» است که برای همبستگی همه باشندگان حوزه‌های فرهنگی ایرانی، کوشش می‌کند و **ما را پروای آن نیست که بازگوی حقایق و واقعیت‌هایی باشیم که تاریخ جهان بر آن مهر تایید نهاده است.** با دریغ، آنان که چشم عقل را فرو می‌نهند و زبان از گفتن بر حقیقت می‌بندند، یا ناآگاه‌اند یا مغرض و یا ترس‌خوردگانی هستند که مصلحت را در انفعال و خاموشی گزیدن می‌دانند و مانع آگاهی ملت‌ها نسبت به حقوق تاریخی خویش می‌شوند و آب به آسیاب بیگانه می‌ریزند. ملت‌گرایی ایرانی، به ما می‌آموزد که دوستان و مخالفان خود را بشناسیم و برای بالندگی ملت ایران تمامی تلاش خود را به کار بندیم. **در فرهنگ سیاسی – فرهنگی ما ایرانیان تلاش برای همبستگی باشندگان حوزه فرهنگی ایران (پان ایرانیسم) نام گرفته است که هرگز مقاصد سلطه‌گری بر دیگران را پی نگرفته و نمی‌گیرد؛ بلکه با تحرکات استعماری و استبدادی و ضدانسانی، مبارزه می‌کند.**

هم میهنان!

سوم شهریور، هفتاد و نهمین سالگرد اشغال ایران از سوی نیروهای متجاوز انگلیس، روس و سپس آمریکا که سربازان مزدورشان در خیابان‌های شهرهای میهن‌مان جولان می‌دادند در این تجاوز و اشغال میهن یاد فرزندان مدافع میهن را که با تقدیم صدها شهید حماسه‌ی پایداری و دفاع از میهن را آفریدند، گرامی

می‌داریم و در چنین هنگامه‌ای و در گیر و دار جنگ جهانی دوم، گروهی از جوانان میهن‌پرست در سازمانی به نام (انجمن) گرد آمدند که از مدت‌ها پیش ستیزهایی با ویران‌گری‌های اشغال‌گران داشته‌اند؛ سرانجام شماری از آنان در نیم روز پانزدهم شهریورماه یک‌هزار و سیصد و بیست و شش، با گردهمایی شورانگیزی سازمانی را به نام (مکتب پان ایرانیسم) بنیاد نهادند. پس از گذشت بیش از چهار سال پیکار سرسختانه بر پراکندگی‌هایی که دشمن در میان آن‌ها انداخته بود، چیره شدند و در راستای بر آوردن خواسته‌های تاریخی – اجتماعی ایرانیان، در یکم آبان‌ماه یک‌هزار و سیصد و سی (حزب ملت ایران) بر بنیاد پان ایرانیسم را پایه‌ریزی کردند. در درازای بیش از هفتادسال گذشته، حزب ما، همواره در شکست و در پیروزی، در میان مردم ایستاده و هیچ‌گاه میدان مبارزه را ترک نکرده است.

(حزب ملت ایران) در هفتاد و سومین سالگرد (روز بنیاد)، با گرامی‌داشت یاد شادروان «حسن‌علی صارم کلالی» و شهیدان «داریوش» و «پروانه فروهر» رهبران حزب ملت ایران بر این باور است: استقلال ملی، آزادی‌های فردی و اجتماعی، عدالت همگانی و رعایت حقوق بشر و رفع نابرابری‌ها جز با برقراری سامانی مردم‌سالار و قانون‌مند که پایندان حاکمیت ملی باشد، دست‌یافتنی نیست و پیش‌نیاز دستیابی به آن در وضعیت حساس کنونی کشور که از هر سو با توطئه‌های بیگانه و ناکارآمدی کار به دستان جمهوری اسلامی رو به روست، آزادی و اجازه اندیشیدن است؛ تا به دور از هر گونه خشونت، ملک و ملت بر باد ده، میهن‌مان را از بن‌بست کنونی نجات دهیم و با زنده‌داشت اسطوره‌ی هم‌بستگی همگانی در این خجسته روز بنیاد به یاد آوریم که هنگام تصمیم بزرگ فرا رسیده است؛ به خود آیم که زمان در گذر است و حادثه در پیش.

گرامی باد یاد شهیدان راه استقلال و آزادی ایران

آزادی زندانیان سیاسی و مدنی یک خواست ملی است

حزب ملت ایران

تهران پانزدهم شهریور ماه ۱۳۹۹ خورشیدی